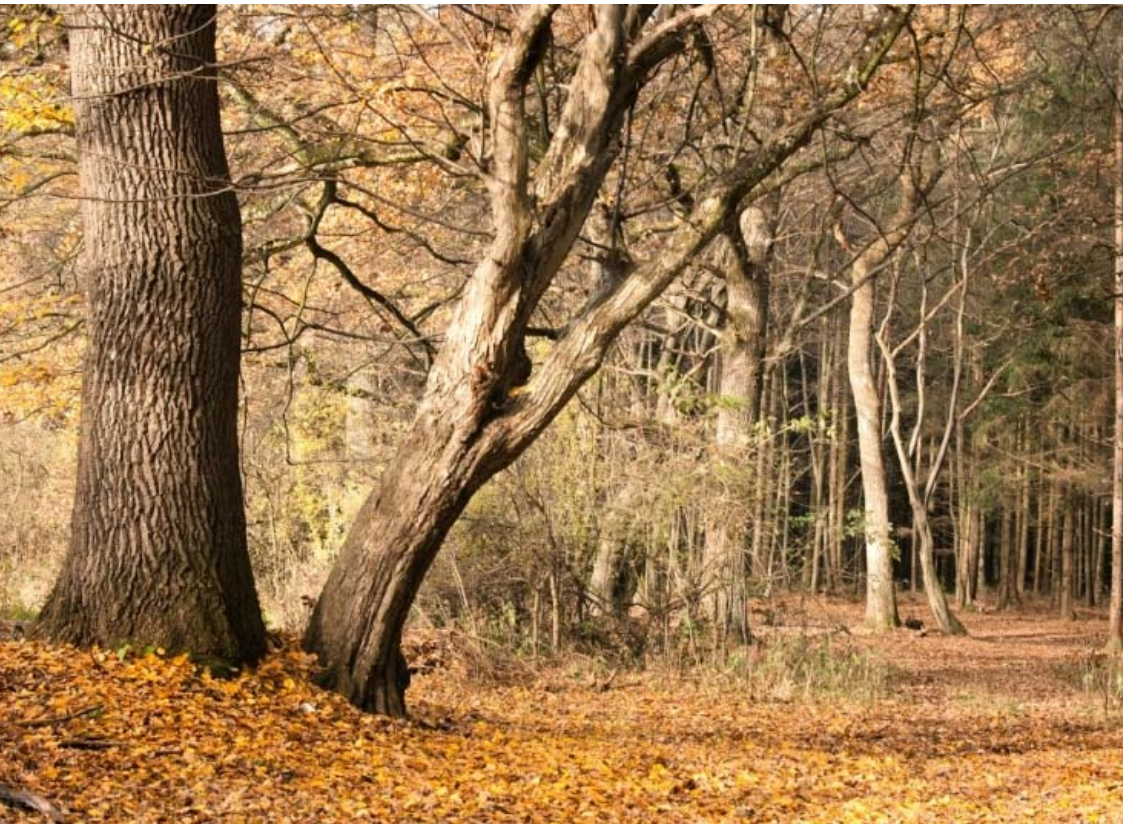

11/2014

A toť jest to slovo víry, kteréž kážeme.
Římanům 10:8

Právě máte v rukou další číslo netradičního, slovem, duchem a mocí nabitého, internetového časopisu, na jehož tvorbě se můžete podílet i vy.

Vaše příspěvky, podněty a návrhy uvítáme.

Pokud máte zájem o spolupráci nebo byste chtěli přispět článkem, svědectvím či povzbuzením, kontaktujte nás.

Bůh v našem národě mocně jedná a účelem tohoto časopisu je, aby křesťané byli povzbuzeni ať jsou kdekoli.

Přinášíme slova plná víry, povzbuzení a potěšení!

Jsme zde proto, aby se víra šířila, rostla a měnila český národ.

Jsme zde proto, aby byl český národ spasený!

Existuje jen jediná cesta ke spasení a tou je víra v Ježíše Krista, v Jeho ukřižování a zmrtvýchvstání!

Je to víra jednající skrze lásku, která přináší radost, svobodu, pokoj, vítězství a zdraví.

slovoviry@seznam.cz

vydalo: Biblické Centrum Víry o.s.

Členové redakce : Kukla Vítězslav
Kuklová Iveta

Jazyková korektura: Hana Petřinová

Slovo víry

Když se
nevzdáš,
vyhraješ!

Opoledne jsme hráli s mým sedmiletým synem hru. Uprostřed hry to vypadalo, že prohraje. Začal být smutný a chtěl to vzdát se slovy: „Vždyť stejně prohraju.“ Ale když jsem ho povzbudila, aby hrál dál, že ještě není konec, že všechno může dopadnout úplně jinak, tak pokračoval. A víte, co se stalo?

Nakonec vyhrál.

A mě napadlo vás všechny povzbudit. Možná vaše situace vypadá, že prohrajete a máte chuť to zabalit.

Boží Slovo ale říká:

„V tom všem slavně vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval.“
(Římanům 8:37)

Takže prohra je vlastně pouze v tom, že to člověk vzdá předčasně.

Dokud Bůh neřekne konec, tak to ještě neskončilo. A s Bohem je konec vždy úspěšný = VÍTĚZSTVÍ.

pastor Iveta Kuklová

Nemám náladu, chuť ani důvod chválit!!!

Za svůj život jsem se setkal s mnoha lidmi, kteří v různých obměnách říkali: „Nemám náladu, chuť a ani důvod chválit!“

Abych byl upřímný, i já jsem si tímto postojem prošel.

Okolnosti byly hrozné, pocity děsné a řešení nikde viditelně na blízku.

Chci se sdílet s něčím, o čem jsem přesvědčen, že potřebuje pochopit každý křesťan.

O tom, jak funguje naše víra v praxi.

Okolnosti mohou být hrozné, můžeme si připadat jako bychom se topili ve tmě a neměli žádný důvod ke chválení Boha. Naše situace se stále nemění.

Nebo můžeme jednat ve víře, tedy v jistotě, že jsme v Božích rukou a On se o nás postará a že se právě teď něco děje, přestože to nevidíme nebo to dokonce vypadá hůře než předtím.

Pojďme se podívat do jednoho místa v Bibli, o kterém jsi už jistě slyšel. Do místa, kde okolnosti vypadaly hrozně a kde se vše změnilo k Boží slávě.

Skutky 16:24 - 26

Když dostal takový příkaz, uvrhl je do vnitřního vězení a pro jistotu jim dal nohy do klády. Kolem půlnoci se Pavel a Síla modlili a zpěvem oslavovali Boha a ostatní vězňové je poslouchali. Náhle nastalo veliké zemětřesení, takže se otřáslы základy vězení. Rázem se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.

Pavel a Síla byli v hrozné situaci a neměli žádný vnější důvod ke chvále! Ano, ke chvále Boha neměli žádný viditelný důvod. Měli však jeden vnitřní silný důvod – byl to Bůh sám.

1. Timoteovi 1:17

Králi věků, nesmrtelnému, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků! Amen.

2. Paralipomenon 20:21

„Chvála Hospodinu! Jeho láska trvá na věky!“

Dokud chválíme Boha jen za to, co dělá pro nás a skrze nás, pak se nám někdy opravdu nebude chtít Ho chválit. Obzvláště když okolnosti nebudou vypadat růžově. Když, ale budeme Boha chválit za to, jaký On je a že je chvály hodný, slavný, plný majestátu, pak Ho můžeme chválit vždy.

A v tom je ten rozdíl. Nejednáme podle našich pocitů, podle situace, ale jednáme ve shodě s naší vírou, která umožňuje Bohu jednat v náš prospěch.

Bůh je plný lásky k nám a touží po tom, abychom žili dobré, vítězné, slavné a pokojné životy. Jediné co potřebuje je naše víra v Něj a to není těžká věc.

Pavel a Síla nechválili Boha za to, že je vysvobodí, ale oslavovali Jeho samého. Zpívali o Něm a Jemu.

Takže věřím, že i když nebude vnější nálada, chuť a důvod, budeme si všichni stále vědomi toho, že existuje vnitřní nálada, důvod i chuť Boha chválit.

On je chvály hodný, On je úžasný.

Bratři i sestry

Pojďme se podívat do 1. Korintským do 14 kapitoly.

Ve verši 5 píše Pavel: *Chtěl bych, abyste VŠICHNI (muži i ženy) mluvili jazyky, ale ještě více, abyste měli prorocký dar.* Verš 26: **Co z toho tedy plyne, bratři?** *Když se sejdete, každý z vás má chvalozpěv, má učení, má zjevení, má jazyk, má výklad; všechno ať je k budování.*

Zaměříme se teď na slovo „**bratři**“ Vypadá to, jako by se Pavel ve svých listech obracel jen k mužům, bratrům. Všude tam, kde je v Novém Zákoně použito slovo bratři, je řecké slovo adelfos. Je to zajímavé slovo.

Je tvořeno kořenem slova **alfa**, což je první písmeno řecké abecedy. Někdy se alfa užívá jako symbol počátku. Dále je slovo adelfos tvořeno slovem delfus, což znamená **luno**. Adelfos znamená bratr rodný, ale také se dá přeložit jako kolega, spoluobčan, spoluvěřící. Ti, kteří mají něco společného.

Když se řekne moji kolegové, sice slovo kolega je mužského rodu, ale ve slově kolegové, jsou zahrnuty i ženy. Řekneme-li moji spolužáci, jsou v nich i ženy. Ve slově studenti jsou zahrnuty i studentky. Učedník Kristův je stejně tak muž i žena. Ve slově křesťané jsou zahrnuti muži i ženy. Sourozenci, znamená bratři i sestry, přestože je slovo sourozenec rodu mužského. Ve Strongově slovníku pod heslem G80 adelfos je popsán jeden z významů slova adelfos „...křesťané, jako ti, kteří jsou vyvýšeni na to samé nebeské místo.“ Je tedy jasné, že když Pavel říká bratři, nebo svatí, nebo spoluvěřící, jsou v tom zahrnuty i ženy. Nebo snad ženy křesťanky nebudou v zástupu před Beránkovým trůnem?

Oddíl 1. Korintským 14:26-31 platí TEDY jak pro muže, tak pro ženy. Jak se s tím shoduje následující příkaz ve verši 34 - ať ženy mlčí?

Příště o tom, že bratr apoštol Pavel nedovoluje ženě učit.

Najde Bůh víru na zemi?

Ale když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi? (Lukáš 18:8)

Člověk, který je plný víry, je smělý a odvážný. Je si totiž plně vědom toho, že Bůh je s ním. Že Bůh je na jeho straně. Že s Bohem se nemusí ničeho bát. Že s Bohem všechno dokáže.

Víra je důvěra Bohu, že se na Něj mohu plně spolehnout. Spolehnout se na svého milovaného a věrného Otce, kterého znám, a proto mám jistotu, že to, co slíbil, to splní.

Takže věřit Bohu nebo mít víru znamená znát Boha. Čím lépe znám Boha, tím větší mám víru neboli důvěru v Něj. Znat Boha znamená znát Jeho Slovo.

Bůh hledá muže a ženy víry. Hledá své děti, které Mu budou důvěřovat. Které nebudou spoléhat na své schopnosti, nebudou se dívat na okolnosti, ale budou jednat podle toho, co jim říká ve Svém Slově.

Vyjdou a nebudou vědět kam, stejně jako Abraham (Židům 11:8).

Stejně jako Kálef a Jozue budou mít vždy dobrou zprávu, i když všichni ostatní to budou chtít vzdát (Numeri 13:31).

Protože budou vědět, že:

Ten, který dal slib, je věrný! (Židům 10:23)

Člověk víry nespolehá na své schopnosti, ale na Boží, tedy na Jeho milost.

Ježíš na ně pohleděl a říká: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Neboť u Boha je možné všechno.“ (Marek 10:27)

Všechno je možné tomu, kdo věří. (Marek 9:23)

Nalezne tedy Bůh víru v tomto národě? Já věřím, že ano.

Boží slovo, víra a skutky

Během posledních měsíců jsem v tomto časopise psala o víře. Pro připomenutí mám pro vás malé shrnutí:

- Víru posilujeme, když trávíme čas v Boží přítomnosti. Víra přichází slyšením Božího Slova.
- Naše ústa pak mají Boží Slova promlouvat, neboť právě tím se uvolňuje Boží moc, která mění věci, okolnosti i životy.
- Naše mysl má být neustále zaměřena na Boha a na vize, které nám dal, protože víra je často propojena s vytrvalostí.

V tomto článku budu psát o víře ještě jednou, protože naše jednání je s vírou spojeno.

Jakub 2:17 Tak také víra, nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá.

V jednom křesťanském filmu zazněl příběh o dvou farmářích, kteří v době velkého sucha prosili Boha o déšť. Jen jeden z nich však šel a zasel svoji úrodu. Když po nějaké době začalo pršet, byl to pouze on, kdo děkoval Bohu za vyslyšení modliteb. Tento farmář nejen věřil za zázrak, ale on se na něj také připravoval.

První Ježíšův zázrak nastal na svatbě v Káně Galilejské, když Ježíš proměnil vodu ve víno. Marie tehdy řekla Ježíšovým učedníkům: „*Udělejte, cokoli by vám řekl.*“ Učedníci Marii a následně i Ježíše poslechli. Tím začaly Ježíšovy zázraky a mohl tak zjevit svou slávu (Jan 2:1-11).

To platí i pro nás. Věříme za určitou věc, trávíme čas v Boží přítomnosti, sytíme svoji víru, vyznáváme Boží Slovo. Jednoho dne je však potřeba začít jednat. Když Duch Svatý řekne: „*Udělej to a to...*“, možná se to z našeho pohledu bude zdát jen jako obyčejná věc. Mohou to však být rozhodující kroky k projevení zázraku, na který čekáme.

V současné době pracuji jako zdravotní sestra a ošetřuji HIV pozitivní nemocné pacienty. Svou práci mám ráda, přestože má svá určitá rizika.

Před několika měsíci jsem se na pracovišti píchla o použitou jehlu od svého pacienta. Při cestě z práce domů mi přišel na mysl verš z Marka 16:17-18 „*Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení...budou brát hady do rukou a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží...*“. Také jsem si vzpomněla na apoštola Pavla, kterého kousla jedovatá ještěrka, a k údivu všech se mu nic nestalo.

Tento verš byl pro mne následující měsíce stěžejní. Brala jsem ho jako Slovo od svého Táty z Nebe, protože po několika týdnech se u mne začaly projevovat závažné a nepříjemné symptomy, které k této nemoci náleží v jejích prvních počátcích. Nebylo mi příjemně a ani dobře, z práce jsem pospíchala domů, abych mohla odpočívat. Zároveň jsem ale posilovala svou víru, vyznávala Boží Slovo a věřila, že to má Bůh ve svých rukou, a že Jeho Slovo, které má moc udržet vesmír, může udržet i můj život. Boží Slovo bylo to nejdražší, co mne povzbuzovalo v době, kdy mne symptomy a strach neustále obklopovaly.

Ke zjištění HIV positivity je potřeba několika měsíců. Doba čekání byla dlouhá. Ve dnech, kdy jsem věděla, že je čas jít na testy na mne pochybnosti útočily ze všech stran. Chválila jsem Boha, vyznávala a zároveň jsem se snažila testy odkládat. Jednoho dne však k mému srdci promluvil jemný hlas: „Víra bez skutků je mrtvá, seber odvahu a jednej!“

Člověk může hodiny, dny, týdny, měsíce, vyznávat, ale jednoho dne nastane čas, kdy je potřeba jednat. To je to, co Bůh očekává: víru v akci. I svět očekává na zjevení lidí, kteří věří ve skutečného, živého a jednajícího Boha.

Šla jsem na krevní testy, dopadly výborně, žádný virus v mém těle se vůbec neprojevil. Symptomy, kterými jsem procházela, byly jen nepřítelovy lži a měly způsobit nedůvěru v dobrého Boha.

Chci vás povzbudit: důvěřujte Bohu, rozjímejte nad Jeho Slovem, vyznávejte ho a v den, kdy vám řekne, abyste jednali, udělejte to!

I kdyby okolnosti stály proti vám, Jeho Slovo, Jeho dobrota a milosrdenství je větší a vždycky zvítězí!

Jak zvládat náročné situace

Už jste se někdy dostali do situace, která vám vyrazila dech?
Nevěděli jste co říci, co dělat, co nedělat?

Já ano, a nebylo to pouze jednou.

Zde je trojice veršů, které mi Pán ukázal, abych je pravidelně rozjímal.

Matouš 11:28

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.

Jeremjáš 17:7

Požehnaný, kdo spoléhá na Hospodina a jehož nadějí je Hospodin.

Příslloví 3:5

Celým svým srdcem důvěřuj Hospodinu, nespolehej se na vlastní rozumnost.

Když si udržím Boží pohled, pak mohu jednat naprosto svobodně.

Jako pastor doporučuji lidem v komplikovaných situacích tyto praktické postupy:

1. Nepanikařit - zůstat v pokoji
2. Nedělat ukvapená rozhodnutí
3. Modlit se
4. Hledat Boží vůli, nikoli rychlé řešení - Boží cesty jsou lepší než naše cesty
5. Jednat ve víře podle toho, k čemu mě vede Bůh

Tento měsíc mě Bůh vedl dál. Vyučoval jsem v církvi osvobozující slovo.

Tématem byla svoboda od světa. Jak odlišné životy můžeme žít my křesťané!

Víte, že:

- Nemusím všemu rozumět.
- Nemusím hned odpovídat nebo něco dělat, pokud to neohrožuje bezprostředně život.
- Nemusí přirozeně dávat smysl, to co udělám, když je to vedení Duchem Svatým.
- Nemusím mít skvělé pocity v duši a v těle, ale uvnitř mám pokoj.
- Nemusím se zalíbit všem, to prostě není možné.

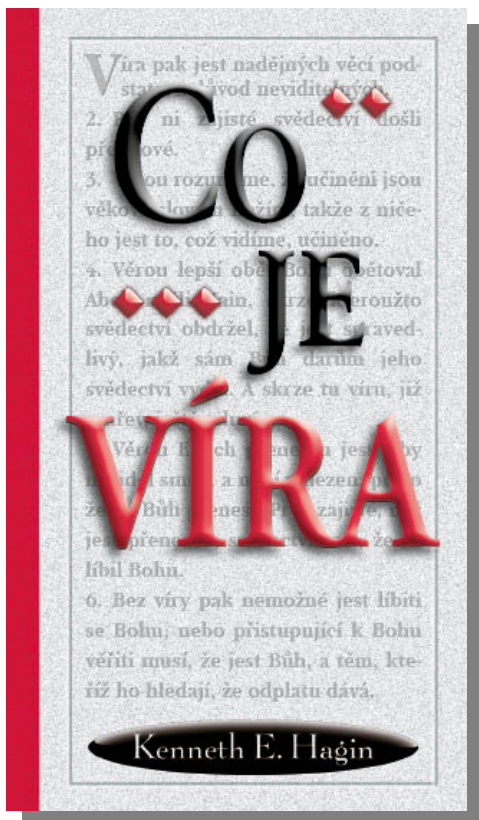
To mi dává čas, prostor a svobodu k vítěznému zvládnání náročných situací.

Bůh je dokonalý, a když řekl, že nemáme žít sami ze sebe, ale máme žít a čerpat z Něj, pak to řekl z vážného důvodu.

Sami to nedokážeme a On to pro nás má, ale jiným, lehčím způsobem.

Proč? Protože nás miluje!

Nové tituly

Bible nám říká,
že bez víry není možné
líbit se Bohu – ale co je víra?

Kenneth E. Hagin odpovídá
– i na řadu dalších otázek
– v této knize,
nesmírně cenné
pokladnici učení víry.

Najdete zde:

- Jak se reverend Hagin naučil tajemství víry na smrtelné posteli
- Proč je pro přijetí Božích zaslíbení životně důležitá víra v přítomném čase
- Jak se liší biblická naděje a víra a jak naděje změněná ve víru přináší výsledky

A mnohem více!

Kenneth E. Hagin

Co je víra

80 stran, 148x85 mm, vazba V2 - lepená, cena 49 Kč

Objednávky na e-mailu: hovatom@seznam.cz
nebo na tel. 725 083 000